

Hij zag niemand. Maar toen hij binnenkwam sprongen zijn ouders, opa, oma en drie vriendjes achter de bank en de gordijnen vandaan.

“Hieperdepiep hoera!”, riepen ze. Wat een verrassing dacht het lieveheersbeestje blij. Samen aten ze taart. Daarna maakte hij zijn cadeautjes open.’

‘Wat kreeg hij?’ vraagt Noor nieuwsgierig.

‘Dat mag jij verzinnen’, antwoordt mama. Noor denkt aan wat ze zelf op haar verlanglijstje heeft staan en zegt: ‘Een puzzel, een rugzak en een knuffel.’

‘Met zijn vriendjes begon het lieveheersbeestje gelijk aan de puzzel’, gaat mama verder. ‘Oma hielp ook een beetje mee door de hoekjes van de puzzel neer te leggen. ’s Avonds aten ze pizza en alle visite ging pas naar huis toen het allang donker was. Nog een paar nachtjes slapen Noor, dan ben jij jarig.’

'Dat vind ik fijn voor je', zegt mama en ze geeft Noor een kus. 'Nu is het tijd om te gaan slapen.' Dat vindt Noor wel goed. Ze is best een beetje moe van alle verhalen. Maar voor ze gaat slapen houdt ze nog even de schelp tegen haar oor. 'Ik vind je zo lief, ik ben trots op je', fluistert een stem. 'Ik ben altijd een beetje bij je, hoor je!'

Noor glimlacht. Nu kan ze lekker slapen. En dromen... misschien wel van oma!

Versjes

